

Toplu Görüşmeler Üzerine

Toplugörüşmelerin üçüncüsü bütünlüklü bir program etrafında sürdürüldü. KESK bu süreçte iki temel hareket noktası üzerinden faaliyetini yürüttü. Bunlardan birincisi, yıllardan beridir uygulanan ve Türkiye'yi bir çıkmaza doğru sürükleyerek toplumun tüm kesimlerini olumsuz bir biçimde etkileyen IMF programına karşı, sosyal bir program talebini yüksek bir sesle dile getirmek oldu. IMF politikalarının tüm toplumsal kesimler açısından nasıl bir yıkıma yol açtığını bu süreçte kamuoyuna aktarmaya çalıştık.

Bugün kamu emekçisinin taleplerini yatırım ve işsizlik gündemiyle karşı karşıya getirmek isteyenlerin bu çabalaması boşa çıkmıştır. Çünkü işsizliğin de, yatırım olmamasının da, kamu hizmetlerinin yeterli verimliliği üretememesinin de temel nedeninin faiz ödemeleri ve borçlar olduğu açıktır. Biz bu konuyu gündeme getirdik. IMF programının sayıları binleri geçmeyen çok zengin bir avuç rantiyenin çıkarı için yürütüldüğünü ifade ettik.

Bu çerçevede borçların ve faizlerinin zamana yayılmasını (zorunlu tasarrufların geri ödemeleri konusunda hükümet bu yola başvurmuştu.), kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınmasını, yüksek gelir gruplarına yönelik servet vergisi uygulanmasını, faiz hareketlerinin vergilendirilmesini, vergi adaletinin sağlanması gibi bir dizi gelir artırıcı ve giderleri kısıcı tedbirlerin alınmasını talep ettik. Elde edilen kaynakların üretime ve emekçilere ayrılması gereğini belirttik ve Türkiye'nin sosyal bir programa ihtiyacı olduğu vurguladık.

KESK olarak ikinci hareket noktamız, Anayasanın 90. maddesindeki uluslararası sözleşmelerinin iç hukuk oluşturması konusuydu. Anayasanın 90. maddesine eklenen, "Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletler arası antlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası anlaşma hükümleri esas alınır" fıkrası yoruma gerek bırakmasızın, yasa ile uluslar arası anlaşmanın çelişmesi durumunda, antlaşmanın esas alınacağını belirtmektedir. Bu nedenle, kamu emekçilerinin çalışma koşullarına ilişkin yapılacak görüşmelerde, 4688 sayılı yasa değil, uluslar arası sözleşmeler esas alınmalıdır. Temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletler arası antlaşmalar kapsamında 98 sayılı ILO sözleşmesi gereği kamu çalışanlarının da toplu sözleşme hakkı vardır. Konfederasyonumuz bu durumu toplugörüşmeler sürecinde sık sık gündeme getirmiştir.

Toplugörüşmelerden kamu emekçileri kısmi bir dizi kazanımla çıkmıştır. Özellikle sicil affı, derece yükseltme ve çalışma yaşamını ilgilendiren bir çok konuda çeşitli düzenlemeler söz konusu. Ancak mali ve sosyal haklar konusundaki taleplerimiz IMF programına çarpmıştır. KESK bu sürecin bu biçimiyle tamamlanacağını, kamu emekçilerinin kendi sorunlarına sahip çıkmaları ve kendi mücadeleleri sonucunda bu sürecin ters yüz edilebileceğini vurgulamış, % 10'luk sefalet artışına rıza göstermemiştir.

Bundan sonra ki süreç kamu emekçilerinin kararlı ve direngen mücadelesi tarafından şekillendirilecektir. Bu çerçevede 2005 Bütçesine, iş güvencemizi tehdit eden personel rejimi yasası tasarısına karşı mücadelenin güçlendirilmesi için KESK yeni bir eylem programını ortaya koymuştur.

Uzlaştırma kurulundan çıkan sonuçlarda kamu emekçilerinin beklentilerini karşılamakta uzaktır. Ancak hükümetin önerisinden ileri bir özellik gösterdiği için bu kararların hayata geçmesi noktasında gerekli girişimlerde bulunmaktan çekinmedik.

Konfederasyonumuz kamu emekçilerine toplugörüşmelerle ilgili büyük beklentilere düşmemesi gerektiğini, çözümün IMF mağdurlarının ortak mücadelesinde olduğunu en başından itibaren ifade etmiştir. Dolayısıyla toplugörüşmelerin sonuçları bizim açımızdan şaşırtıcı olmamıştır.

Sonuç olarak, bugün Türkiye'nin borç ödemeyi değil, sosyal harcamaları odağına alan bir programa ihtiyacı vardır. Ve kamu emekçileri toplumun diğer kesimleri ile birlikte sosyal bir program ve gerçek bir demokratikleşme için mücadele etmelidir. Önümüzdeki en önemli görev budur.